

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quòd Acesium Nouatianorum episcopum in concilium Imperator accersit.
Cap. XXI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

quem de eadem ediderat, inscripseratque Thalam, legi voluit, Cuius libri stylus, ut audiui (nunquam enim illum legere corrigi) ita dissolutus est, ut præ mollitia, qua diffluit, Soradæis cantibus similis videatur. Est porro intelligendum Eusebium episcopum Nicomedie, & Theognidem Nicææ episcopum, quamuis fidei formulæ consentirent, minime tamen Arii approbasse abdicationem, neque ei subscripsisse. At verò imperator non solum Arium multauit exilio, verum etiam episcopis omnibus & populis edictum scriptum misit, ut tum illum, tum eius opinionis fautores, impiorum numero ducerent, & si qui liber reperiretur ab illis scriptum in ignem conijcerent: quo neque ipsius, neque opinionis, cuius author fuerat, vllum monumentum extaret. Quòd si quis aliquem librum eius occultare deprehenderetur, ac non illico in publicum productum incederet, ut capitis multaretur supplicio. Quinetiam epistolas ad ciuitates singillatim scriptas, quibus Arium & eius fautores damnabat, misit. Eusebium porro & Theognidem ciuitatibus, quarum erant episcopi, exulare mandauit: scripsitque ecclesiæ Nicomedensi, ut fidei, quam conciliū traderat, adhæreret, & orthodoxos eligeret episcopos, illisque obtemperaret: memoriam autem Arianorum obliuione obruere conaretur. Nam si qui eos vel laudare, vel eorum doctrinam amplecti aggrediretur, minatus est se illum supplicio affecturum. In quibus literis declarauit præterea se Eusebio valde infensum esse, utpote qui antea tyranni partes egisset, & ipsi struxisset insidias. Quare istarum literarum ab imperatore scriptarum autoritate, Eusebius & Theognis ecclesijs, quibus præerant, eiectione sunt. Atque Nicomedensis ecclesiæ gubernationem cepit Amphion, Nicææ autem Chrestus. Itaque controuersia de fide iam sublata, Concilio visum est, ut omnes diem festum Paschatis vno eodemque tempore celebrarent.

Quòd Acesium Nouatianorum episcopum in concilium Imperator accersit. CAP. XXI.

Fertur item imperatorem, quò omnium Christianorum prouideret concordie, Acesium episcopum ecclesiæ Nouatianorum ad conciliū vocasse, ostendisseque ei concilii

de fi-

SOZOMENI HISTOR.

de fide, & de festo Paschæ decisionem, quæ iam tum episcoporum subscriptionibus confirmata fuerat, percunctatum esse, utrum ille eorum approbaret sententiam. Respondisse autem Acesium nihil novi decisum esse, conciliiq; decretum laudasse. Sic namq; se ab ineunte ætate didicisse tum credendum, tum festum agendum esse. Cui imperator, cur ergo, inquit, cum eadem sentias quæ cæteri, te ab eorum cõmunionem segregas? Cum verò in medium proferret Acesius dissensionem, quæ regnante Decio inter Nouatum & Cornelium intercesserat, & quomodo qui post baptismum peccato illo, quod peccatum ad mortem sanctæ scripturæ vocat, se obstringeret, mysteriorum cõmunionem indigni essent (nã non in sacerdotum, sed in Dei solius situm esse potestate, illud peccati genus ignoscere) imperator accepto sermone, dixit erigito tibi scalam, Acesi, & solus in cælum ascendito. Que quidem arbitrator imperatorem Acesio dixisse, non quò eum laudaret, sed quò homines existimarent se minime à peccati labe vacuos esse.

Ca^m istud de paphnutio canonem statuere voluerat, ut quicumq; ad sacerdotij dignitatem euecti essent, cum vxoribus, & vicijsq; familiaribus, quas anteq; sacris initiati erant duxerant, non dormirent, in mediũ prodiens Paphnutius quidam confessor intercedebat. CAP. XXII.
ex Eusebio de Democriti fuisse. en. 9 et Epiph. heresi. 59 2^a

Concilium verò ad mores eorum, qui in ecclesiis aetatem degunt, rite instruendos omni cura & cogitatione incumbens, leges, quas vocant Canones, fanciuit. Ac dum est de hac re deliberatum, aliis visum est legem introducere, quæ iuberet, ut episcopi, presbyteri, diaconi & subdiaconi, cum vxoribus, quas antè duxissent, quàm essent sacris initiati, neutiq; dormiret: at Paphnutius confessor in medi confessus surgens, illi legi cõtradixit: nuptiasq; honorabiles, & cõsuetudinẽ virorum cum suis vxoribus, continentiam vocauit. Postremò conciliũ hortatus est, ut talẽ legem minime promulgaret. Nam rem esse ad ferendum difficilem: & fortasse causam illorum vxoribus fore, ut non satis castè vitam